

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Petro Cœnobiarchæ. 283.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

• Διδύμω. σπα.

Didymo. 281.

Εἰ ἀλλόφυλοι ἐκ καππαδοκῶν
 ἀνήρθησαν, καὶ ἑπόρευον καππαδοκῶν
 ἀλλόφυλοι, ἐξ ἀλλοφύλων δὲ καὶ γα-
 βαωνίται, ἰσχυροὶ καὶ ἀσπίδοι, καὶ ἀσπί-
 δων ὅτι γαβαωνίται, ἔχον οὐδ' ἑκεί-
 νων πονηρίαν ἀνάγραπτον, τί θαυμάσιος
 γιγάντιον, ὑπερβολὴν γὰρ καὶ πονηρὸν ὡς
 ὅτι παντὸς γένους, εἰρήνην μὲν ἔτερπόμε-
 νον, ἐρεῖδι δὲ βεβόηον, καὶ μίαν ἔχον πι-
 γνὴν ἔπι κρῖν καὶ γλυκέος ἐν συντυχίᾳ
 χρυσολογοῦ, ἐν ἀπουσίᾳ καὶ ἀλα-
 λουῦ ἀπατηλῶν, ἀμαδῆς, θεοῦ, δει-
 λῶν, οὐκ ἀπὸ πικρῶν, ἀνελευθέρων, δόλιον, μι-
 σῶν, ἡρώτων, ἡρώτων, ἐν ταῖς τῶν
 φίλων ἐπιχαίρας περὶ λυπῶν, ἐν δυ-
 σωχίᾳ ἀκρότητον ἐν παρορμητικῶν
 εὐλαβείᾳ ἀρχιμαλώτων τὰ γυναι-
 χείρα, ἐν μακρῶν χροσῶν ἡρωβῶν
 ἰσχυροὶ, τὸν βασιλευσίων, παρὰ τὸν ἑ-
 ξῦ, παρὰ τὸ παρορμητικῶν ταχῶν, καὶ
 οἰοῦν ἔχεις τὸν παμφάυλον καὶ παμμι-
 σῆν γιγάντιον τοῖς τῶν ἀπανταῖς καὶ νό-
 μιζῶν, καὶ γίνωσκε καππαδοκῶν.

συνείσα.
λυπέμενοι

Si Philistæi à Cappadocibus genus tra-
 xerunt, ab ijsque oriundi sunt, atque in
 Philistarum numero Gabaonitæ sunt, ^{Iosue.}
 Cappadoces profecto Gabaonitæ sunt.
 Cum igitur eorum improbitatem ac ne-
 quitias literarum sacrarum monumentis
 proditam atque consignatâ habeas, quid
 Gigantiû miraris? subdola enim atque im-
 proba magna ex parte hæc natio est. Pace
 offenditur, contentionibus ac dissidijs ali-
 tur, eundemque dulcis & amati fontem
 habet. In congressu blandè ac benignè lo-
 quitur: in absentia obtrectat. Fallax est,
 impudens, temeraria, meticulosa, cauilla-
 trix, illiberalis, versuta, inhumana, super-
 ba, & contumax, in secundis amicorum
 rebus mæsta, in aduersis læta & infatiabi-
 lis. Sub pietatis larua mulierculas in capti-
 uitatem redigit: atque infano auri amore
 Babylonium superat. Ad mentiendû pro-
 cliuis est: ad peierandum celer. Ac deni-
 que qualem habes improbissimû ac prorsus
 exosum Gigantium, tales omnes Cap-
 padoces esse existima, ac pro certo habe.

Σερῆνω. σπ.

Sereno. 282.

Ἐπειδὴ χρόνον ἡμῶν ἐξώταί, τίς ἐν
 Ἐδέμ κατοικίαν ὁδημοσθένος καὶ δε-
 ασιότητος παρέχετο. δι' ευκολίαν δὲ γινώ-
 μεις, καὶ πονηρίαν τῶν πλάγιν τῶν τῶν
 ἐξώταί, καὶ εἰς γῆν ὅτι μοχλοῦ καὶ
 θλιβεράν παροικίαν ἐρρίφημεν, τοὺς ἐξ
 ἡμῶν πάλιν περιφρήσαντας, καὶ τίς
 χαμῶν ζῶν κατὰ λείψανος, καὶ
 παρὰ τὸ ὕψος τῆς ἑβραϊκῆς πολιτείας
 ἐπίσταται, εἰς οὐρανὸν τὸν χρόνον συνά-
 γων ὁ ἀγαθὸς χριστὸς ἐπισημείωτο, καὶ
 τοῦτο ὅτι, ὁ ἡρώτησας, Ὁπὸ τὸ πῶμα,
 οὐκ εὐσπλαχθῆσονται οἱ αἰετοί. ὁ-
 ψωφῶσι, τὸ ἡρώτημα ἀφ' οὗ ἀκρα-
 τῶν γένεσιν ἐγένετο, οὐκ εὐ καὶ ἡ νίκη
 ἀφ' ἡρώτησας καὶ ἐγκρατείας, ἡς ἐγεώρ-
 ησεν ἡ φύσις, κατὰ τῶν τῶν.

Quoniam beatæ vitæ sedem nobis re- ^{Genes. 3.}
 rum omnium architectus ac Dominus ha-
 bitationem in Edem præbuerat, ob leui-
 tatem autem animi, atque impostoris im- ^{Genes.}
 probitatem ea exturbati ac deiecti, atque
 in ærumnosam terrâ, & grauem acerbam-
 que peregrinationem proiecti sumus: id-
 circo Christus eos ex nobis, qui pennas
 rursum induerint, atque terrena & abiecta
 hac vita relicta ad caelestis vitæ fastigium
 accesserint, ad illum locum collecturum
 se pro sua bonitate pollicitus est. Atque il-
 lud est, quod quaesiuisti, ubi est τὸ πῶμα,
 illic congregabuntur & aquilæ: hoc est,
 ubi ob intemperantem gustum clades ex-
 titit, illic etiam victoria, per inediam &
 continentiam, quam natura protulit &
 excoluit, parta est.

Πέτρῳ Ἀρχιεπισκόπῳ. σπγ.
 Ἐκ τῶν ἀγγελικῶν ταγματῶν, καὶ τῶν

Petro Cænobiarchæ. 283.
 Ex angelorum classibus, atque Aposto-

• P ij

lorum choro, hominum voluntates & animi instituta perpenduntur. Siquidem ab illis is qui principatum tenebit, ab his proditor seiunctus est. Hoc autem ipsum nunc quoque perfici reperies. Nam cum alij animi contentioni ac vigilijs studeant, alij inertia & negligentia langueant, hinc fit, vt cum Dominus in gloria veniet, illi assumendi sint, isti relinquendi.

πρωτότατος.

Math.

284.

Cum Deus ex nihilo ea, quæ vult, in ortum producere queat, multo magis ea, quæ iam corpora orta sunt, atque in terram redierunt, innouare poterit. Quod autem futura sit, & quonam pacto futura sit resurrectio, & eorum, quæ seminantur, arcanum te docebit, & stirpium omnium motus, hyeme morientium, & vere ad vitam redeuntium.

Cor.

Petro. 285.

Quoniam id quoque, quod cum superioribus cohæret, tibi explicari petijsti, Erunt duæ in mola, vna assumetur, & altera relinquetur. hoc loco per molam ac pistrinum huiusce vitæ iactationem ac vertiginem intellige, quæ nos inconstanter voluit, ac celerrimæ molæ instar res nostras immutat. Per duas autem molentes, vitarum in vna te autem classe discrimina, puta in religiosa exercitatione, aut virginitate, aut continentia aut pudicitia, aut hospitalitate, aut fide, à multis quidem culta & præstita, at non eadem ab omnibus mente ac voluntate. Quidam enim future mercedis causa virtutum muneribus perfunguntur. Quidam autem ostentatione ducti eas perficiunt, ac per huius vitæ laudes mercedem recipiunt, atque in pistrino relinquantur: Alij autem assumuntur.

Math.

Eutonio diacono. 286.

Math.

Decem virginum parabola, morum ac

χρῆς τῆς σπιρίτων, αἱ τῆς ἀφράπων κρινονται παροχέτης. τῆς μὲν γὰρ ὁ παροχέτης, τῆς δὲ ὁ παροχέτης ἐχρησθη. ταυτὸ δὲ τὸτο ἔστιν εὐρήσης τελέμερον τῆς μὲν συντομία καὶ ἀχρηστία παροχέτων, τῆς δὲ ραθυμία καὶ ἀμελεία θυπιμέρων. ἐκ τῆτων, οἱ μὲν παραλαμβάνονται, οἱ δὲ καταλείπονται, ὅτε ὁ κύριος ἐν τῇ δόξῃ αὐτῶν ὄψεται.

σπδ.

Εἰ ἐκ τῆ μὴ ὄντος δυνατὸς ὁ θεὸς ὑφιστάν ὅσα βούλεται, πόσῳ μᾶλλον ἐκ τῆ ὑφῆστος ἀναχρησῆσαι τὰ ἤδη γινόμενα, καὶ εἰς γῆν ὑποστρέψαι τὰ σώματα, ὅπ δὲ ἔσται, καὶ πῶς ἔσται ἀνάστασις, καὶ τὸ μυστήριον τῆς σπειρομένων διδάξῃ σε καὶ πάντων τῆς φυτῆς ἢ κινήσις, χειμῶνι τελευτῶντων, καὶ ἔαρι ἀναζώωντων.

Πίτρω. σπέ.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ συνημιμένον τῷ παρτέρῳ μαθεῖν ἐζητήσας νόημα, Ἐσοῖται, φησὶ, δύο ἀλήθειαι ἐν τῷ μύλῳ, μία ὄψα λαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται. μύλωνά νόησον, τίς τῆ δὲ τῶ βίῃ παροχέταν, ἀγάπης ἡμᾶς ὅτι τεύχουσαι, καὶ ὅσον μύλος πάχος, ἀλλοιῶσαι τὰ παράγματα. ἀληθείας δὲ δύο, οἷον βίον ἀπαφορέας, ἐν ἐπὶ παράγματι ἢ παράγματι ἀσκήσῃ τυχῆν, ἢ παρθενία, ἢ ἐγκρατεία, ἢ σωφροσύνη, ἢ φιλοξενία, ἢ πίστευ, παρὰ πολλῶν μὲν τελευτῶν, ἢ πάντων δὲ μίᾳ τῇ γνώμῃ, οἱ μὲν γὰρ ἀφ᾽ ἑαυτῶν μέλλουσαι ἀμοιβὴν τὰς ἀρετὰς κατορθῶσιν, οἱ δὲ παρὰ τὸ εἶναι αὐτὰς ἐκτελοῦσι, καὶ τοῖς ἐκείθεν ἐπαύοις ἀπέχουσι τὸν μισθόν, καὶ ἐν τῷ μύλῳ ἀφίεται. οἱ δὲ ἄλλοι παραλαμβάνονται.

Εὐτονίῳ ἀρχόνῳ. σπς.

Ἡ χ᾽ τὰς δέκα παρθένας ὄψαβολή,